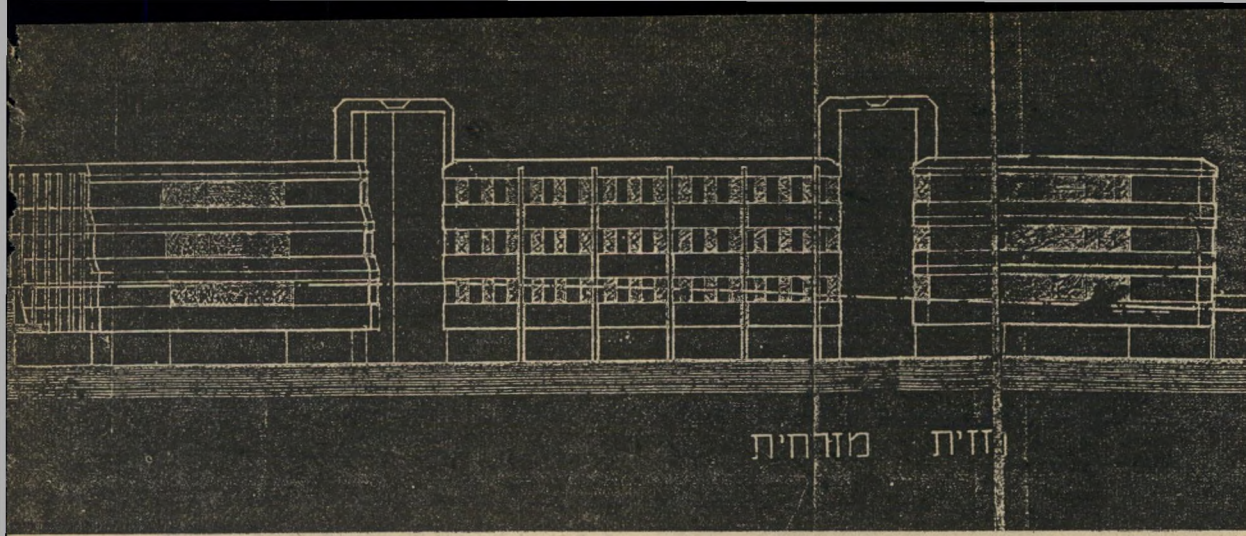

לא מרכז רפואי כי אם מבנה עיסוקי * לא רק שלוות המנהיג אלא גם רכוש מיליונים * לא רק וילה אלא שורת בתים

בניין „מדיסונטר“
תרשים המחזית של מיי-
בנה המריבה המוקם בי-
מים אלה ברחוב רמתיים שבהרצליה פיתוח. המרכז הרפואי
ייבנה על 4 דונם, יכלול קומת מרתף שתשמש לחניית 73 כלי-

רכב; קומת קרקע שבה ייבנו בתיקפה, חנויות ספרים ועיתונים,
וחנות פרחים. בשתי הקומות העליונות ייבנו חדריים — קליניקות
שיושקרו לרופאים, בעיקר רופאי שיניים. כן ייבנו מעבדות, בית
מרקחת, מעבדות לאופטיקאים ואולמות תצוגה למכשור רפואי.

רחוק מהמבנה העתיד לקום, טוענים כי
הערכה זו מעודנת ביותר. מנסיונם הם
יודעים כי בתים שבסביבתם מוקמים מיב-
נים שאינם למגורים פרטיים, ערכם יורד
ב־35 אחוזים לפחות.

נימוקים כלכליים * וציוניים

עומת נימוקים אלה יש בידי ה-
ימים של מדיסונטר, שמו של המרכז
שמתכוונים להקים, תשובות כלכליות, אך
גם ציוניות. „מדיסונטר הוא מרכז רפואי,
ולק בדרך זו אפשר היה להוציא את
ההשקעה הכספית מדרום-אפריקה, משום
שרק למטרה זו מאפשרים שילטונות
דרום-אפריקה הוצאת כספים מהמדינה.“

וטוען נוסף: „נציגי המשקיעים, הנמ-
צאים בישראל, פיתחו מערכת ענפה של
קשרים והתכתבויות עם רופאים, רופאי
שיניים ובעלי מיקצועות נלווים, כולם יהיו
דים, העומדים לעלות לארץ, כאשר לפי
תיכונם, המקום המיועד לפרנסתם ולי-
עתידם המיקצועי יהיה המרכז הרפואי הזה.
עלייתם תלויה במיד הרבה במדיסונטר, ו-
זאת ביחוד כשאין בנמצא מיתקן דומה
אחר באזור תל-אביב.“

בעלי המדיסונטר מספרים גם על קשיי
הרופאים ורופאי השיניים, המתגוררים כבר
בארץ, והמתכוונים לעבור להרצליה-פיתוח,
להיות שכנים של סוזי ואבא אבן: „חלק
מהרופאים שיאכלסו את המרכז הרפואי
מחזיקים כיום בקליניקות, הנמצאות בדי-
רותימגורים באזור תל-אביב. במיסגרת
המדינית של עיריית תל-אביב לאסור על
מישרדים וקליניקות בבתי-מגורים, הוצאו
צווי-סגירה נגד חלק מהשוכרים הפוטנ-
ציאלים, והאחרים צפויים לצווי-סגירה.“
מגיבת על כך סוזי אבן: „מה קורה פה?
מתל-אביב מגרשים את הרופאים כי תל-
אביב היא איזור למגורים ולא למיסחר,
או מדוע הם מגיעים לכאן? הרצליה-פיתוח
היא לא איזור מגורים?“

ספר חדש: „ביתי“

המישפט המרתק, שבו עומדים אלה
רעייתו של המדינאי, שגם מוצאו מדרום-
אפריקה, הרצון לבנות מרכז רפואי מול
שלוות-הנפש של הסופר והמדינאי אבא
אבן — מישפט זה עדיין נמשך. השופט
סירב לבקשתה של סוזי אבן להוציא צו-
עיצוב נגד המשך הבנייה, עד לביורו ה-
סופי של המישפט, אם כי הודיע שהמשך
הבנייה לא יישמש עילה לבעלי מדיסונטר
במהלך המישפט, שהבנייה כבר הספיקה
להתקדם.

השופט רספורט הודיע, כי ייצא בגט,
ללא הצדדים, לסביבות הבית של מישפחת
אבן כדי להתרשם ממו עיניו אם המיבנה
החדש יפריע או לא יפריע לאבן לכתוב
את ספריו. ייתכן שכאשר יגיע השופט ל-
בית אבן, הוא ימצא את אבא אבן, שכתב
כבר את הספרים עמי, ארצי וחיי, כותב
ספר חדש: „ביתי“.

בתישפט התועה

אך מבחינת בעלה, עדיפה ירושלים, שכן
שם מרכז החיים הפוליטיים. היא הציעה
שוקנה את ביתה, והבנת כי תוכנית זו
קיימת אצלה זה מכבר.“

תצהיר זה של יוסה מאיר נקודת
מבט אחרת לזו שסוזי אבן ניסתה
לעורר בתצהירה, ההפעה לעבודתו הססי-
ותית של בעלה, אבא אבן, כאן עלתה ה-
שאלה של ההפסד הכספי העלול להיגרם
למישפחת אבן אם אכן ייבנה לידם מיבנה
שאינו מיבנה מגורים.

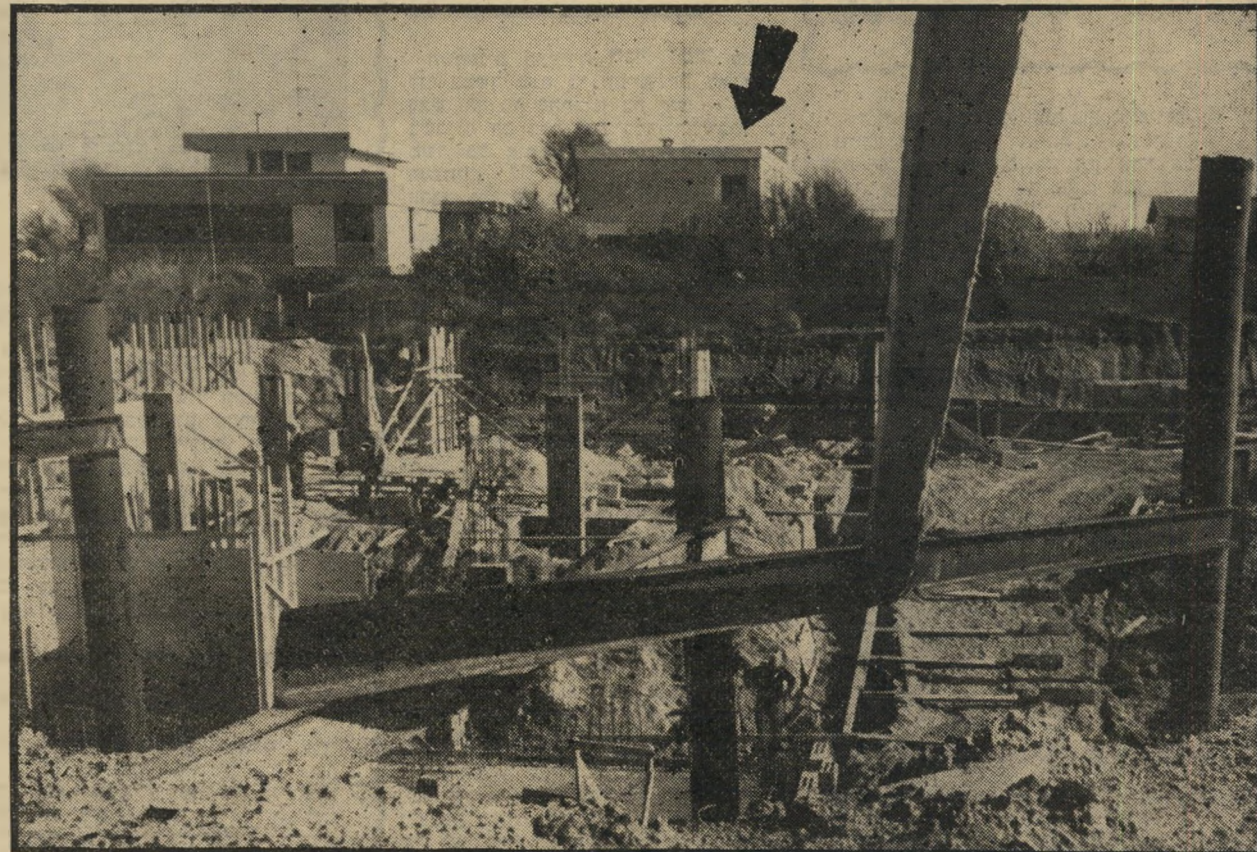
חברת * אמבש בע"מ

נבי סוזי אבן יהיה ההפסד גדול כי
מיוחד. בשכונת לבניין שרצים להקים

מיבנה החדש. טוען יוסה, בתצהיר שהגיש
לבית-המישפט: „ב־17 באוקטובר 1979
פנית ביוזמתי אל הגברת סוזי אבן, ו-
סיפרתי לה שאנחנו נתחיל בעבודות ה-
חפירה למחרת. פנית אליה מטעמי נימוס,
וגם משום שרציתי את רשותה לפרק את
הגדר של ביתה, ולהחליפה בקיר טוב,
יפה וחזק יותר.“

„כפי שהתברר לי במהלך השיחה, ידעה
הגברת אבן על תוכנית-הבנייה במקום,
כולל העובדה שמדובר בהקמת מרכז רפואי
אי. גברת אבן לא הביעה כל התנגדות
לפעולת הבנייה, אלא היא אפילו אמרה
כי היא שמחה על כך שייבנה במקום בניין,
כי הוא יפתור את בעיות האבק המגיע
מכיוון הים. היא הציעה לי להתקשר עם
עורך-הדין שלה, כדי לנסח הסכם בעניין
הורדת הגדר.“

„באותה הזדמנות אמרה הגברת אבן כי
הרצליה היא מקום נחמד מאד למגורים,

של מגורים ומישרד. מיבני השגרירות נשכרו מחברת אמבש,
שחלק ממניותיה בידי סוזי אבן. משמאל: הווילה של ישראל
הררי, שהוא איש עסקים, ומשמאלה שטח קרקע נוסף בבעלותו.
הקמת יסודות בניין מדיסונטר.
מאחור, מסומן חוק, בית מישפחת
של שגרירות איטליה, וילה כפולה
אבן. מימינו: גגות המיבנה

בית מול בית